

отъ множимото е нула и за това нетръбва да губимъ връме съ събиранитето на цифритѣ на множителътъ, защото Θ отъ множимото тръбва = на Θ на произведението. —

4. — Понеже възвишаване на коя и да е степень не е нищо друго освѣнъ умножаване едно и сѫщо число нѣколко пъти само на себе си, затова и при възвишаванието на числата въ степени съ полза можемъ да употребимъ остатъкъ на деветъ и при това ще се ржководимъ съ това правила:

„Остатъкъ на деветъ на кое и да е число възвисено въ коя и да е степень е равенъ съ остатъка на деветъ отъ основата, възвисенъ въ сѫща степень.“

Споредъ това правило ако искаме да се увѣримъ, че n -та степень на числото a е наистина b т. е. че $a^n=b$, тръбва да дипримъ най-напрѣдъ $\bigcirc \left(\frac{a}{9} \right) = c$ и него, като възвисимъ въ n -та степень, да му намѣримъ остатъка d т. е. $\bigcirc \left(\frac{c^n}{9} \right) = d$, тогава той тръбва да е равенъ съ остатъкъ на b т. е. $e = \bigcirc \left(\frac{b}{9} \right)$.

Това най-добре ще изясни долнїй примѣръ:

За тая цѣлъ ще възвисимъ числото 356 въ втора степень, а това значи, да умножимъ това число два пъти само на себе си, което пишемъ:

$$\begin{array}{r} \overline{2} \\ 356 = 9 \\ 30 \\ 25 \\ 420 \\ \hline 36 \\ \hline 126736 \end{array}$$

Нѣ $\bigcirc \left(\frac{356}{9} \right) = 5$, тогава $5^2 = 25$ и $\bigcirc \left(\frac{25}{9} \right) = 7$, който тръбва да е равенъ на $\bigcirc \left(\frac{126736}{9} \right) = 7$, което както виждаме, е истина.

Тука освѣнъ това тръбва да пазимъ и друго едно правило на числителницата, което се касае до числото на цифритѣ на получений квадратъ, понеже много често може да се случи, че деветий остатъкъ показва право, нѣ при все това пакъ да сѫществува тая грѣшка, това правило е:

„Квадратътъ на кое и да е дадено число тръбва да състои или отъ удвоенъ брой на цифритѣ или съ една цифра по-малко“.